

L13. A. Tidskrift for Biavl.

BIAVLERFORENINGEN

BIAVLERFORENINGEN

AF 5TE JULI 1866

AF 5TE JULI 1866

Redigeret og udgivet af N. C. Andersen i Nyborg.

1. Aarg. Juli Kvartal 1866. Nø. 1.

Innehold: Forord. — Biavlerforeningen af 5te Juli 1866 og dens Love. — Biernes Vinterforbrug af Honning. — Om Kulfens og de levende Fjenders stadelige Indvirkning paa Bierne i Vinterperioden og Forebrygelsen af disse Ønder. — Kandisfutter som Vintersfoder. — Avertissement.

Forord.

Den danske Biavlerforening.

Hensigten med dette Tidskrift er at udbrede Kjendskab til Alt, hvad der angaaer Biavlen i Almindelighed og til den Djierzonske Methode i Særdeleshed, ligesom ogsaa at virke til at vække Interesse for denne Erhvervsgreen, der drevet paa en fornuftig Maade kan blive af stor Vigtighed og især for de mindre hemidlede Landboere en Kilde til Velstand.

Det er især Bladets Hensigt, at arbeide hen til at bringe Samvirkken tilstede imellem Alle, saavel Biavlere som Andre, der interessere sig for Sagen, ved at opfordre dem til at indtræde i Foreninger og ved at tjene disse Foreninger ved Offentliggørelsen af deres For-

handslinger, sami ved at optage gjensidige Meddelelser imellem Medlemmerne om Alt, hvad der angaaer Biavlen. En særlig Pligt i denne Retning har Skriftet imod Biavlerforeningen af 5te Juli 1866, ved hvis Medvirkning det er blevet til, idet denne har tilstaaet 64 $\text{f}.$ af hvert indkommende Contingent til dets Anskaffelse.

En Deel Medlemmer af Foreningen „Nordisk Forening for Biavl“ har strax sluttet sig til Bladet, og ville denne Forenings Forhandlinger m. m. ligeledes blive optagne.

Angaaende Bladets Indhold da maa der foreløbig gives Plads for en Deel Artikler for Begyndere i Biavlen, og at disse ville blive mindre interessante for den viderefømme Biavler er en Selvfølge, men Redactionen har ikke destomindre antaget det for nødvendigt, at begynde forfra, da Bladet, sjældt vi jo have flere udmarkede Bibøger, jo muligtvis af Flere vil blive benyttet som den eneste Veileitung til Biernes Behandling.

Da den indskrænkede Plads, hvorover Redactionen disponerer, langtfra tilstæder en udførlig Beskrivelse af Biernes Naturhistorie, men kun Tid efter anden kan optage korte Brudstykker af det, der er af særegen Nytte for den praktiske Biavl, saa henviser vi dem, der ønske at gøre sig næitere bekjendte med, til den af Fægermeester Bruun udgivne „Anvisning til Biavl“ samt til „Nye Jagttagelser over Bierne“ af Franz Huber.

Fremdeles vil der foruden de af Medlemmerne meddelede Erfaringer blive gjort Uddrag af de i andre Blade, navnlig „Bienenzeitung“ forekommende Artikler, der særlig passer for vores Forhold. — Bekjendtgørelser fra Med-

lemmerne om Alt, hvad der angaaer Biavlen, ville blive optagne for en moderat Betaling, og hvis Beløbet, der indkommer herfor, vil blive saa stort, at det kan anses for en Opmuntring eller Præmie, da vil denne blive skænket til een eller flere dertil fortjente Husmænd eller Indsiddere, der ere Medlemmer af Foreningen af 5te Juli 1866.

Bladet vil udkomme quartalsvis i Octav-Format med et Ark for første Kvartal (Juli 1866). Men hvis et saa stort Antal afhændes, at Udgifterne kunne dækkes, vil det i Fremtiden udkomme i 2 Ark hvert Kvartal.

Med Hensyn til, at Bladet først udkommer nu istedetfor i Juli, bemærkes, at det var afhængigt af et i Odense den 15de October afholdt Biavlermøde, hvorvidt det vilde udkomme, og betreffende Tiden, hvornaar det fremdeles vil udgaae, da formenes det rigtigst, at det først skeer i Slutningen af Kvartalet, forhåbentlig der ikke i løbet af samme indløber Indbydelser eller deslige, der trænge til hurtig Meddelelse, i hvilket Tilfælde det strax udkommer, naar saadan indsendes.

Prisen for hele Afgangsen er 64 $\text{f}.$ frit tilhændt, og forhøjes ikke ved Bladets mulige Udvidelse, der som ovennævnt allerede nu agtes iworksat, idet næste Numer udkommer i 2 Ark, og vil Tidskriftet forhaabentlig udkomme oftere eller blive betydelig større for næste Afgang. Men for at dette kan blive mulig tillader Redaktionen sig at anmode Enhver saavel af Biavlere som af Andre, hvem Bladet kommer ihænde, om at bidrage sit til dets Udbredelse.

Biaavlersforeningen af 5te Juli 1866.

Følgende Indbydelse fra d'Herr. S. Lange, Joh. Kruse og A. C. Andersen afholdtes et Biavlermøde i Nyborg den 5te Juli 1866, hvorved en Forening til Biavlens Fremme blev stiftet. Ved dette Møde valgtes en Committee, bestaaende af de trenede Indbydere og Skolelærer Hørsluck, med det Hverv, at udarbeide et Udkast til Foreningens Love, samt udstede Indbydelse til et Møde, hvorved hemeldte Lovudkast skulle fremlægges til Forhandling og Vedtagelse.

Den 20de September udfiedtes Indbydelsen til dette Møde, der blev afholdt den 15de October d. A. i Odense, og hvorved den fremtidige Bestyrelse blev valgt som følger: Skolelærer Hørsluck i Hesselager pr. Svendborg, Formand, Depotsergeant Andersen, Viceformand; Bestyrelsесmedlemmer, hvoraf een Secretair: Godseier S. Lange til Ørbækklunde, Consul Joh. Kruse til Nordstov og Dampfiksexpediteur Grill i Odense. De nedenfor afgrykte Love blev vedtagne:

Love.

§ 1.

Foreningens Formaal er at virke for Biavlens Fremme i Almindelighed og særlig for den udbredte Anvendelse af den Dzierzonse Methode.

§ 2.

Mob dette Maal agter Foreningen at virke:

1. Ved Udgivelsen af et Tidskrift for Biavl, der for for det første Aar er overdraget Depotsergeant Andersen i Nyborg, imod for en Betaling af 64 f . af hvert indkommende Contingent frit at tilstille hvert Medlem et Exemplar (1 Ark) i 4 Kvartaler fra Juli 1866 at regne.
2. Ved Afholdelsen af halvaarlige Møder, der skulle have Biavlens Fremme til Forhandlingsgjenstand.
3. Ved om muligt at virke for en bedre Anvendelse og Affærtning af Biavlsproducterne.

§ 3.

Foreningen constituerer sig forelsigt for Fyen, men optager gjerne Medlemmer fra andre Landsdele, naar disse ville slutte sig hertil.

§ 4.

- a. Medlem af Foreningen er enhver høderlig Mand, som begjærer sig optaget og erlægger det ordinaire Bidrag af 1 Rdl. om Aaret; dog modereres dette Bidrag til 64 f . aarligt for Hunsmænd, Indsidere, Ungkarle eller Andre, som udtrykkeligt begjære sig satte i denne Klasse. Medlemmer optages ved de ordinare Generalforsamlinger. Et Medlem, som undlader at betale Contingent for et Aar, uagtet derom mindet, udelukkes af Foreningen, dog kan et saadant Medlem igjen indtræde, naar han efterbetaler det manglende Contingent.

- b. Som bestandige Medlemmer optages saadanne, som foretrække at betale 25 RdL. een Gang for alle.
- c. Som Eresmedlemmer kan optages saadanne, som Bestyrelsen bringer i Forslag for deres særlige Opoffrelser eller for hvad de paa særlig Maade have virket i Biablens Interesse.
- d. Som correspoderende Medlemmer optages saadanne, som ved Brevverxling eller paa anden Maade gavne Foreningen ved deres Indsigter og Erfaringer.

Disse Medlemmer (under c. og d.) erlægge intet Contingent.

§ 5.

Elhvert Medlem har Ret til at overvære Foreningens Møder og afgive sin Stemme ved Afgjørelsen af de forskjellige Spørgsmaal, ligesom han overhovedet faaer Adgang til alle de Goder, Foreningen haaber at stille Medlemmerne i Udsigt.

§ 6.

Foreningens Bestyrelse bestaaer af 5 Medlemmer, nemlig: 1 Formand, 1 Viceformand, 1 Secretair, som tillige er Kasserer, og 2 andre Medlemmer. Disse vælges ved Generalforsamlingen for en Tid af 3 Aar. Af Bestyrelsen afgaaer i det andet Aar 2 Medlemmer, de 2 andre i det tredie Aar og Formanden eventuelt i det fjerde Aar. Gjenvalg kan finde Sted. Bestyrelsen er foreløbig ulønnet.

§ 7.

Bestyrelsens Virksomhed gaaer ud paa at varetage Foreningens Larv, anvende dens Midler, udføre Generalforsamlingernes Beslutninger, indlede Forbindelser osv., alt i Foreningens Interesse.

I Formandens Fraværelse fungerer Viceformanden. Af Bestyrelsen maa mindst 3 Medlemmer være tilstede for at tage afgjørende Beslutninger. Secretairen, som tillige er Kasserer, fører Protocollen, er Formanden behjælpelig med Correspondancen, indkøber Contingentet, hvilket formeentlig hør stee 2 Gange aarligt, afslægger Regnskab 1 Gang aarligt; nemlig ved Efteraarssmødet i October. Bestyrelsen bestemmer, naar og hvor Møderne skulle holdes, alt efter den Udstrekning, Foreningen maatte naae.

§ 8.

Formanden indvarsler til de forskjellige Møder saavel for Bestyrelsen som ved Generalforsamlingerne, leder Forhandlingerne ved Møderne, modtager Anmeldelser, saavel om Medlemmernes Optagelse som om deres Udlættelse, fører Correspondancen og foranstalter Referater af Forhandlingerne, forsaavidt Bekjendtgørelsen i Bi-bladet ikke er tilstrækkeligt, udbredte saa meget som muligt. Han opbevarer Foreningens Archiv og Midler.

§ 9.

Elhvert Medlem kan stille Forslag om Forhandlings-gjenstande, om Forandringer i Lovene eller om nye Bed-

tegter, dog maa saadanne Forslag være indgivne til Formanden mindst en Maaned før de ordinaire Generalforsamlinger.

§ 10.

De ordinaire Generalforsamlinger afholdes i April og October. Extraordinaire Generalforsamlinger funne bestemmes, naar Begjæring derom fremkommer fra 15 Medlemmer, eller naar Bestyrelsen dertil finder særlig Anledning.

§ 11.

Den største Myndighed er hos Generalforsamlingen. En Generalforsamling ansees for gyldig, naar den bestaaer af 15 Medlemmer.

Generalforsamlingen har saaledes at vedtage eller forkaste fremkommende Forslag, ligesom ogsaa paa Bestyrelsens Forslag at afgjøre, hvorvidt Udstillinger af Biavlsredskaber og Biavlsproducter skal finde Sted, om der af Foreningens Midler skal uddeles Præmier, hvor de skulle uddeles, og hvori de skulle bestaae.

§ 12.

Regnskabet revideres af twende Revisorer, som vælges af Foreningens Medlemmer paa Generalforsamlingen.

§ 13.

Selskabets Oplysning kan finde Sted, naar enten Mangel paa Midler maatte foranledige dette, eller ved en Generalforsamling Halvdelen af de indtegnede

Medlemmer forlange det oplyst. Skulde der i sidste Tilselde findes Midler i Behold, blive disse at fordele som Præmier for Bier til Biavlere i Thyens Stift.

For at Foreningen imidlertid kan virke i Overensstemmelse med dens Hensigter, er en stor Tilslutning af Medlemmer en nødvendig Betingelse, og jeg tillader mig derfor paa Foreningens Begne at indbyde Alle, som have Interesse for Sagen, til at indmelde sig enten til Understegnede eller til Viceformanden, Depotsergeant Andersen i Nyborg.

Hørlið,
Formand.

Biernes Vintersforbrug af Honning.

Et almindeligt Stade, der skal kunne overvinde og have det til Foraarshylbens Fodring nødvendige Forraad, maa i Slutningen af August veie 21 $\frac{1}{2}$ H. Honning.

Af dette Forraad forbruges gjennemsnitlig:

i September	4 $\frac{1}{2}$
i October	2 -
i November	1 -
i December	1 -
i Januar	2 -

i Februar	2 8
i Marts	5 -
og i April	3 -

Det er nu ganske vist, at mange Stader overvintres uden at have et saa stort Forraad, og naar Trækket vedvarer til ind i September eller maaskee i October og igjen begynder i April, eller naar dog een af disse for Biavlere gunstige Omstændigheder indtraffer, saa gaaer det jo ofte godt. Ophører Trækket derimod tildigere om Efteraaret, og Foraaret ikke tilbyder Bierne nogen Næring førend i Mai, saa vil det ovennævnte Honningforraad endogsaa neppe blive tilstrækkeligt.

Om Kuldens og de levende Hjenders stadelige Indvirkninger paa Bierne i Vinterperioden og Forebyggelsen af disse Ønder.

Kulden er Biernes Hovedfjende om Vinteren, og det kan derfor ikke noksom lægges Biavleren paa Hjerte at sørge for, at denne Snigmorder holdes ude af Staderne. Den er imidlertid værst i Forbindelse med de levende Hjender, som ved at forurolige Bierne bringe disse til at forlade Hoben; Bierne samle sig nemlig om Vinteren, som bekjendt, i en Hob inde i Stadet, hvori der i den strengeste Vinter maa vedligeholdes en Varme

af 8°. Forlader en Bi nu denne Hob, bliver den strax overvunden af Kulden, falder ned paa Gulvet eller Bundbrædtet og vender ikke mere tilbage.

Naar der, som alt hemørket, skal vedligeholdes 8° Varme i Biflumpen, og Luften i Stadet er langt under Frysepunktet, som kan være Tilfældet i Stader med for tynde Bægge, og hvor der, især i Dzierzontaderne, er givet Bierne for megen Plads, saa maa Bierne for at faae den nødvendige Varme, sætte sig i Bevægelse, ialfalds bevæge Bingerne, hvilket i holdt Veir høres tydeligt som en eiendommelig Brusen. Følgen heraf er rimeligtvis, at de fortære mere Honning, hvilket jo medfører Tab for Biavleren, og at de faae Durklob. Denne Sygdom indfinder sig i Regel i svagt befolkede og folde Stader, og det er at formode, at Kulden paa en mere direkte Maade er Marsjag i dens Fremkomst. Solstrålerne kunne om Vinteren løkke Bierne frem, medens det endnu er Frost, eller hvad der er værre, Jorden er bedækket af Sne; men kun faa af dem, der saaledes vovede sig frem for at rense sig, at hilse den første lille Blomst eller for at hente Vand, komme tilbage igen. De blive liggende ubevægelige, stindøde i Sneen eller paa et Sted i Skyggen og kunne kun reddes ved at opsamles, oplives ved Varme og gives tilbage til Stadet. Selv efterat have ligget 36 Timer i Sneen, udsatte for flere Graders Kulde, skulle Bierne endnu kunne værkkes af deres Skindyd. Indtræder om Foraaret streng Kulde, efterat det i længere Tid har været godt varmt Veir, saa kan der, naar Boligerne ikke ere lune no til at

Holde Kulden ude, affstedkommes stor Skade derved, at Bierne af Kulden atter drives fra deres Ængel, som da dører, hvilket ikke alene medfører Tab med Hensyn til, hvad der af Forraad er anvendt paa denne Ængel, men Bierne faae ogsaa en Deel Arbeide med at rense Cellerne for den døde Ængel. Kuldens Indtrængen i Stadet kan ogsaa blive Uarstag til, at Bierne døe af Sult, hvilket de have Forraad nok, hvilket forsvrigt sjeldnere skeer i Kubestader, men kan skee i de Dzierzonske Lavstader af tynde Bredder, hvor det bliver Bierne umuligt at trænge sig frem langs Stadets Sider, fordi disse ere overtrukne med Jis.

Som ovenfor bemerket have Bierne ogsaa levende Fjender i Vinterperioden, og af disse ere Musene de værste. Det er allerede omtalt, at de ved at forurolige Bierne kunne bringe nogle af disse til at forlade Hoben, men de strobe ogsaa energisk at komme ind i Stadet ved Flyvehullet, og lykkes det dem, husere de saa slemt derinde, at det i Regelen gaaer til Grunde. Fuglene, især Musviterne, forurolige ogsaa Bierne ved at hække ved Flyvehullet; herved ville de opnaae at lokke Bierne frem for at fortære dem. At mange Biavlere ved usforstandig Behandling selv optraede som Biernes værste Fjender, er unegteligt; vi behøve i saa Henseende kun at minde om det barbariske Myrdeti i Eftersommeren, men ikke det blot, ogsaa ved Feilgreb, ved at udsette Bierne for Sult o. s. v., kan den usforstandige Biavler faldes Biernes Fjende.

Hvad skal Biavleren gjøre for at afværge de omtalte Ønder?

Tmod Kulden kunne Bierne værges paa to Maader. Enten kan man indsætte Staderne i der til indrettede Bihuse, Stuer, Kjældere eller deslige — denne Methode har Forsatteren imidlertid ikke saameget Kjendskab til, at han ubetinget tør anbefale den, men skal henstille den til mulig Discussion her i Bladet, — eller lade dem staae i det Fri og da give dem et tilstrækkeligt Dække, hvad der ved Dzierzontaderne burde være skeet, før de bleve befolkede. Er det imidlertid ikke skeet (Maaden, hvorpaa det udføres, vil blive omtalt i et senere Hefte, hvor Dzierzontadet vil blive beskrevet), da bør Staderne ombindes med Halm, Rør eller Tang. Den Abning paa Staderne, hvorfra Taglerne udtages, bør være luffet med 2 Øre og Nummet imellem dem udfyldt med Straa, Tang, Løv Mos eller deslige. Det er nødvendigt og derfor ikke oversleddigt at bemærke, at Ørene slutter godt, hvad der ogsaa gjælder om Taget, for at holde Sneen og Regnen ude. Hvad Ruberne angaae, da gjælder det de fleste, ja næsten alle her i Landet brugelige, at de ere for tynde, men denne Mangel afhjælpes ved tykke Halmstægger, hvortil der maa anvendes mindst en Kjærv Langhalm til hver, medens der nu i Almindelighed bindes 2—3, ja 4 Stægger af hver Kjærv. At Bundbrederne ere for tynde, er en stor Mangel, der endda ofte bliver endnu større derved, at der findes store Stevner i dem, thi nedenfra trænger den kolde Luft

sig stærkest ind. Langs Kubens Kant hør tillines med Leer eller Kalk, uden Hensyn til, om der er Nabninger.

Før at forebygge, at Muus trænge ind i Stadet, hør man i Vinterperioden gjøre Flyvehullet saa lille som muligt; hvilket bedst opnåes ved at anbringe et Stykke Zink- eller Blæsplade 3" langt og 2" bredt, hvori er et Hul netop saa stort, at 2 Bier kunne passere det ved Siden af hinanden, anbragt 2"" fra den underste Kant; at anbringe Hullet umiddelbart i Bladens Underkant er ikke at anbefale, da Is eller Sne eller døde Bier da let kunne stoppe Nabningen. Ævrigt maa Staderne føvnligt eftersees, og findes der Muus, hør der anbringes Fælder. Et sikkert Kjendetegn paa, at Muus findes, er, at Rattene holde Vagt ved Staderne; letter man da Skægget, vil Ratten kunne gjøre god Virkning. Ifussaaren Halm ovenpaa Kuberne viser endnu tydeligere, at Musene ere eller have været ved Staderne. Ved at sætte Straafletning for Flyvehullet (dog ikke umiddelbart op til Blæspladen) eller ved paa Kubestaderne at trykke Skæggene ned, forhindrer man Solens Straaler fra at trænge ind i Stadet og Fuglene fra at forsyre Biernes No. — At udbrede rigtig Kundskab om Biernes Behandling er det vi med hinanden ville strebe hen til. Det tør da vistnok haabes, at Bierne efterhaanden ville faae bestandig farre Fejder blandt dem, der skulde være deres Venner og Beskytttere, nemlig selve Biawlerne.

Kandissukker som Vinterfoder.

(Efter „Den danske Biiven“.)

„Det er bekjendt, at Bierne kunne fortære Kandissukkeret, selv om det rækkes dem i store Stykker uopløst. Grunden er jo den, at Sukkeret stedse paa Overfladen er lidt fugtigt, fordi det tiltrækker Vanddelene i Luften. Have Bierne da afflikket denne Sukkeropløsning, fremstiller der sig jo en ny Sukkeroverslade, som ligeledes fugter sig, og saaledes fremdeles. Det er i Almindelighed anset for bedre at række Bierne Kandis i store Stykker, end i det sildige Æsteraar at fodre med flydende Honning, som forbliver utildekket i Cellerne. At Kandisstykkerne anbringes tæt ved Biernes Vintersæde er jo klart.“

Bed de almindelige Straakuber lader det sig gjøre ved at fjerne Hul oven i Kuben, deri lægge større Stykker Kandis og tildekke Nabningen med et Laag af Tær eller Larred, der yderligere maa gjøres nogenlunde luftigt med Leer eller desl.

Som Foder for Ungelen i Foraaret, maa saavel Kandis- som Puddersukker, Æder ogsaa kan bruges, oplojes i Vand og gives Bierne i flade Skaale, over hvilke der maa lægges Papir, hvori der er anbragt smaa Huller, for at forebygge, at Bierne blive sidbende i den flydende Masse.

I dette honningfattige Nar maa det antages, at det vil blive nødvendigt at fodre med Sukker.

Indbold af det følgende Nummer:

Om Biernes Leverviis, Virksomhed, Forretninger og Formering. — Den Dzierzoniske Biavlsmethode og dens Fortrin fremfor Kubebiavlen. — Beskrivelse af det Dzierzoniske Hospital. — Fortegnelse over Medlemmerne af „Biavlerforeningen af 5te Juli 1866“. — Smaa Bidrag til Kundskab om Bierne og Biavlen m. m.

Nedactionen tillader sig at anmode Øhrr. Biavlere og Andre, som maatte have Lyft dertil, om at sende Bidrag til Bladet, der altid vil staae aabent for Discussion af Spørgsmaal, der have Biavlens Fremme til Gjenstand og Diemed.

Avertissement.

hos Boghandler B. Schønemann i Nyborg saaes:
Anvætsning til Biavl efter Dzierzonss Methode. Af
A. Bruun. 1 Rdl. 36 p.

Nye Jagttogelser over Bierne med Anmerkninger af
Georg Kleine. Oversat paa Dansk af Th.
Thorson. Med 120 Afbildninger. 4 Rdl.

Veileitung i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon.
48 p.

Tidskrift for Biavl. Af Bretton. Hver Aargang
2 Rdl.

„Tidskrift for Biavl“ udkommer foreløbig 4 Gange aarlig.
Subscriptionen er bindende for en Aargang, som kostet 64 p. Sub-
scriptionen modtager enhver Boglade i Danmark og Norge samt Hoved-
commissionairen i Kjøbenhavn, Vilhelm Priors Boghandel.